

[Bertel Dahlgaard.]

Nationalbanken, der har Afgørelsen, Nationalbanken, der faar den Bemyndigelse, det her drejer sig om, og jeg nærer fuld Tillid til, at Nationalbanken alene foretager de Indgreb, som Hensynet til Opnaaelsen af det, der er Lovens Formaal, tilsiger.

Jeg er klar over, at dette Lovforslag, naar det er fremsat, maa gennemføres hurtigt, og mit Parti er rede til at medvirke til en Gennemførelse af Forslaget i Dag. Naar der fra anden Side er fremsat Ønske om en kort Udvalgsbehandling, vil jeg for min Del sige, at det maaske kan være meget godt, at der bliver en Lejlighed til at veksle Ord om disse Betæneligheder, som der har været Tale om, men jeg haaber, det maa kunne gaa meget glat.

Alvida Larsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne med Glæde tilslutte mig det foreliggende Lovforslag. Det kan ikke nægtes, at det har været en fremherskende Opfattelse i Befolkningen, at der bliver taget alt for blidt paa eventuelle Værnemagere; de, som økonomisk har plejet Samkvem med Tyskerne, er jo i Virkeligheden lige saa store Forbrydere og i lige saa høj Grad hjemfaldne til Straf som de Personer, der paa anden Maade har plejet Samkvem med Tyskerne. Jeg nærer ikke samme Betænelighed som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller med Hensyn til de Personer og de Virksomheder, som der endnu ikke er rettet Sigtelse imod. Der findes utvivlsomt en lang Række Virksomheder og Personer, som er hjemfaldne til at falde ind under Lovens Bestemmelser, selv om der ikke er rejst Sigtelse mod dem endnu.

Jeg anbefaler Lovforslaget til en hurtig Behandling.

Hoff: Det foreliggende Lovforslag maa hilses med Glæde. Af Bemærkninger til Forslaget har jeg kun den, at jeg er lidt bange for, at det eventuelt ikke er tilstrækkeligt vidtrækkende. Det kommer maaske kun an paa, hvordan man fortolker det, der staar om, at man kan spærre Konti tilhørende Personer, som har staaet i Tjenesteforhold til den tyske Værnemagt eller denne tilsluttede Organisationer. Det er et Spørgsmaal, om dette er tilstrækkeligt. Det har jo vist sig ved nogle af de Retssager, der allerede har været fremme, at en Række af de Firmaer, der saa ganske decideret maa betegnes som Værnemagerfirmaer, Firmaer, der har tjent store Penge paa Leverancer til Tyskerne, har gjort dette saa indirekte, leveret gennem flere

forskellige Mellemmænd, at det maaske vanskeligt kan siges, at de har modtaget Tilskud fra Værnemagten eller denne tilsluttede Organisationer. Jeg vil derfor gerne være sikker paa, at man under alle Omstændigheder kan fortolke denne Lov saaledes, at der ikke bliver nogen, der slipper løs paa den Konto.

Der næst er der Spørgsmaalet om, hvorvidt man paa denne Maade rammer alle de paagældende Firmaers og Personers forskellige Konti, idet sikkert mange af dem har gjort sig megen Umage med og sikkert har haft store Talenter og Erfaringer for at oprette Konti og Depoter skjult under andre Navne, eller noget i den Retning. At naa dem bliver selvfølgelig vanskeligt, men jeg kunde tænke mig, at man her maatte søge Samarbejde med de paagældende Pengeinstitutter, der sikkert har større Mulighed for at fortælle lidt om, hvad der er mistænkelige Konti, end nogen anden, og man burde i denne Forbindelse give Pengeinstitutterne en eller anden Form for Meddelelsespligt om saadanne Konti eller Anmeldelsespligt med Hensyn til Konti, som de har Mistanke til.

Bortset fra disse smaa Bemærkninger anser jeg det for en særdeles god og særdeles paakrævet Lov, der bør gennemføres saa hurtigt som overhovedet muligt.

Oluf Pedersen: Først maa jeg sige, at naar dette Lovforslag er nødvendigt — og det gaar jeg ud fra, at det er —, havde det efter min Mening været heldigt, om det var fremkommet noget før, idet det jo nu snart er halvanden Maaned siden Besættelsen ophørte.

Selve Lovforslaget skal jeg ikke sige meget om, men Ordet „sigtet“ skal antagelig betyde noget mere end interneret; det skal vel betyde, at den paagældende Sigtelse er behandlet efter Loven, saa at det er en, om jeg saa maa sige, lovmedholdelig Sigtelse og ikke en mere tilfældig Sigtelse. Det kan jo ikke fragaas, at det ser ud til, at det hele fungerer meget sendrægtigt; saa vidt jeg ved, sidder der Personer, som har været interneret i lang Tid, men hvis Sag endnu ikke er behandlet. Man maa, synes jeg, snart se at faa det hele ind i lovlige Former, det andet er ganske uforsvarligt. Dette med at Folk bliver sat ind og saa sidder og venter lang, lang Tid for at faa deres Sag behandlet, er af den Slags, som vi i hvert Fald ikke tidligere har syntes om, og vel heller ikke gør nu, og for Folk, der driver Virksomhed, kan der, hvis Spærringen bliver taget i sit fulde Omfang, ske